

Arrest

nr. 123 550 van 5 mei 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 24 februari 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 februari 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 maart 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 april 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. DE BLOCK loco advocaat C. BUYTAERT en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, is het Rijk binnengekomen op 22 januari 2014 en heeft zich dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 28 januari 2014 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 4 februari 2014.

1.3. Op 7 februari 2014 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 10 februari 2014 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Syrische nationaliteit en bent u op 11 januari 1993 in Aleppo geboren. U bent een soenniet van Arabisch origine. U lijdt sinds uw geboorte aan een zenuwziekte waardoor u last hebt van spasmen, waardoor u moeizaam kunt praten en afhankelijk bent van de zorg van anderen. U woonde in Maysaloun (Aleppo). Rond 2001 scheidten uw ouders. Uw moeder ging in Turkije wonen, waar uw grootouders woonden. Ze huwde daar met een Turk en verwierf zo de Turkse nationaliteit. U bleef samen met uw zus D.(...) in Aleppo bij uw vader wonen. Tijdens de zomervakantie ging u steeds voor een maand op bezoek bij uw moeder in Turkije. Vanaf 2005 woonden jullie in Al Bab (Aleppo). U ging naar school tot het zesde jaar. Vanaf uw zestiende werkte u in de kledingfabriek van uw vader in Mowasalat (Aleppo). Omwille van de oorlogssituatie diende de fabriek rond juni 2013 gesloten te worden. Het was te gevaarlijk om er nog te werken wegens de vele bombardementen die daar plaatsvonden. Doordat de situatie in Aleppo en Al Bab niet verbeterde, besloot u eind 2013 uit Syrië te vertrekken. U reisde eerst naar Turkije, waar u bij uw moeder en haar echtgenoot in H.(...) verbleef. Een week na uw aankomst merkte u dat de echtgenoot van uw moeder zich anders begon te gedragen. Hij was er niet mee opgezet dat u nu voor een langere periode bij hen zou verblijven, zonder zicht op wanneer u mogelijk naar Syrië zou kunnen terugkeren. U vatte het plan op door te reizen naar België waar u verschillende ooms hebt wonen die de Belgische nationaliteit verkregen, namelijk M.(...) A.(...) (O.V. 4.073.166), S.(...) A.(...) (O.V. 5.633.905), A.(...) A.(...) (O.V. 4.546.990) en A.(...) A.(...) (O.V. 4.803.046).

Op 22 januari 2014 kwam u samen met uw moeder, grootouders en halfzus naar België. Het was de bedoeling dat jullie op 24 januari 2014 het huwelijk van uw nicht zouden bijwonen. U zou hierna dan bij uw ooms blijven, terwijl uw moeder en halfzus terug naar Turkije zouden gaan. U werd tegengehouden aan de luchthaven op 22 januari 2014. U vroeg op diezelfde dag asiel aan. Uw moeder en halfzus zijn ondertussen teruggekeerd naar Turkije.

Ter staving van uw asielrelaas legt u kopieën van volgende documenten voor: uw Syrische identiteitskaart (dd. 24/7/08), uw paspoort (dd. 7/8/13) en uw legerboekje.

B. Motivering

Rekening houdend met de door u ingeroepen vluchtmotieven en de actuele situatie in Syrië kan redelijkerwijs niet geconcludeerd worden dat u een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie loopt.

Bij het grondig onderzoek van uw vluchtmotieven werd niet alleen rekening gehouden met de verklaringen die u doorheen uw asielpcedure hebt afgelegd, maar werden ook de gegevens uit het administratieve dossier, de algemeen bekende gegevens over uw land van herkomst en alle dienstige stukken in overweging genomen.

U brengt onvoldoende ernstige elementen naar voor die getuigen van een persoonlijke en systematische vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie. U haalt de huidige oorlogssituatie die wordt gekenmerkt door vele bombardementen als reden aan waarom u Syrië ontvluchtte. Dit kan niet worden beschouwd als een voldoende zwaarwichtige aanwijzing dat u persoonlijk wordt geviséerd zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Verder voegt u er expliciet aan toe geen persoonlijke problemen te hebben meegemaakt. U verklaart bovendien dat ook in tussentijd geen problemen in Syrië zouden zijn ontstaan voor u persoonlijk (CGVS p.11). Met een loutere verwijzing naar een algemene conflictsituatie toont u evenwel geen persoonsgerichte vervolging aan.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen laat niet toe te concluderen dat u actueel een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren.

Bijgevolg kan de vluchtelingenstatus u niet worden toegekend.

De door u neergelegde stukken kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Het betreft hier immers slechts uw identiteitskaart (dd. 24/7/08), uw paspoort (dd. 7/8/13) en uw legerboekje. Deze documenten hebben betrekking op uw identiteit en herkomst, dewelke hier niet ter discussie staan.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de actuele situatie in Syrië blijkt dat er in de provincie Aleppo een reëel risico bestaat van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict (art. 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet). Gezien uw afkomst, uw positie en situatie in uw land, uw hoedanigheid

van burger en het tekort aan bescherming en een reëel binnenlands vluchtalternatief geloofwaardig worden geacht, wordt u, rekening houdend met de actuele situatie in uw regio, de status van subsidiaire bescherming toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. U komt, op basis van de elementen uit uw dossier, wel in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het verbod van willekeur, voert verzoeker aan dat het document van UNHCR *“International Protection Considerations with regard to people fleeing the Syrian Arab Republic”* van 22 oktober 2013 dient te worden aangewend bij de beoordeling van de vrees voor vervolging in het kader van het vluchtelingenverdrag. In dit document stelt UNHCR dat de meeste Syriërs die internationale bescherming zoeken de voorwaarden vooropgesteld in het vluchtelingenverdrag vervullen en dus erkend dienen te worden als vluchteling. De toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zou eerder de uitzondering dan de regel moeten zijn. Nog volgens UNHCR is het niet vereist dat de asiëlzoeker individueel, persoonlijk geïdendeerd wordt om in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus. Verzoeker meent dan ook dat in de bestreden beslissing onterecht is opgemerkt dat hij geen persoonsgerichte vervolging aantoonde door een verwijzing naar de algemene conflictsituatie. Het is volgens UNHCR immers niet vereist dat hij individueel of persoonlijk geïdendeerd zou worden.

Verzoeker laat voorts gelden dat Syriërs die in een gebied wonen dat in handen is van een van de strijdende partijen, de politieke opinie wordt toegeschreven de controlerende partij te steunen. Syrische burgers afkomstig van een gebied onder controle van de oppositie worden door het Syrische regime beschouwd als steun verlenend aan de oppositie en zijnde tegen het Syrische regime. Om deze redenen lopen zij volgens UNHCR een risico op vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag. Verzoeker merkt op dat uit verschillende objectieve bronnen blijkt dat het Syrische regime op systematische wijze luchtaanvallen uitvoert op gebieden onder controle van de oppositie. Hierbij worden burgers bewust rechtstreeks geïdendeerd, wat een zeer ernstige schending uitmaakt van het internationaal humanitair recht. Het doel van deze aanvallen is collectieve bestraffing van de burgers die gezien worden als aanhangers van de oppositie enkel en alleen omdat ze woonachtig zijn in een gebied onder controle van de oppositie en het terroriseren van de burgerbevolking zodat zij de oppositie de rug zouden toekeren. Ter staving van zijn betoog citeert verzoeker nog uit informatie van Human Rights Watch, van Amnesty International en GAUN Human Rights Council. Verzoeker wijst erop dat hij afkomstig is van Al Bab, een gebied onder controle van de oppositie dat systematisch wordt aangevallen door het Syrische regime. Uit de informatie toegevoegd aan het verzoekschrift moet blijken dat burgers het doelwit zijn van deze aanvallen uitgevoerd met wapens verboden onder internationaal recht. Gelet op deze informatie meent verzoeker dat hij voldoet aan de voorwaarden om erkend te worden als vluchteling. Hij loopt immers een risico op vervolging door het Syrische regime als burger die geassocieerd wordt met de oppositie omdat hij woonachtig was in Al Bab, Aleppo, gebied onder controle van de oppositie. Het feit dat hijzelf geen persoonlijke problemen heeft ondervonden en zich genoodzaakt zag te vluchten omwille van de algemene situatie, het gewapend conflict in Syrië, doet hieraan geen afbreuk, aldus verzoeker, die besluit dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen onmogelijk kon besluiten dat hij geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie loopt.

2.2. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende stavingstukken gevoegd: een uittreksel uit het document *“International Protection Considerations with regard to people fleeing the Syrian Arab Republic, Update II”* van UNHCR van 22 oktober 2013, een uittreksel uit het document *“Death from the skies, Deliberate and Indiscriminate Air Strikes on Civilians”* van Human Rights Watch van 10 april 2013, een uittreksel uit het document *“Syria: Government bombs rain on civilians”* van Amnesty International van 14 maart 2013, een uittreksel uit het rapport *“Report of the independent international commission of inquiry on the Syrian Arab Republic”* van GAUN Human Rights Council van 5 februari 2013, het artikel *ISIL Jihadists Seize ‘Most’ of North Syria Town* van Naharet Newsdesk van 13 januari 2014 en het artikel *“Syria: Dozens of Government Attacks in Aleppo”* van Human Rights Watch van 21 december 2013.

2.3. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat hij met een loutere verwijzing naar de algemene conflictsituatie in Syrië geen persoonsgerichte vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie aantoonde. Gezien zijn afkomst uit de provincie Aleppo, zijn positie en situatie in zijn land, zijn hoedanigheid van burger en het tekort aan bescherming en een reëel binnenlands vluchtalternatief geloofwaardig worden geacht, wordt verzoeker, rekening houdend met de actuele situatie in zijn regio, de subsidiaire beschermingsstatus toegekend.

2.4. Uit de lezing van het administratief dossier blijkt dat verzoeker tijdens zijn gehoor op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen elementen naar voor heeft gebracht die wijzen op een persoonlijke en systematische vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie. Verzoeker haalde de oorlogssituatie als reden waarom hij Syrië ontvluchtte naar Turkije waar zijn moeder, die de Turkse nationaliteit heeft, hertrouwd is met een Turkse staatsburger: *“(...) Ik ben enkel omwille van de oorlogssituatie naar hier gekomen. Ooit persoonlijk problemen ondervonden in Syrië? Neen. Helemaal niet...geen probleem. Ik ben eigenlijk vertrokken omwille van de oorlogssituatie, die is vooral in gebieden van Aleppo en Al Bab getroffen ook...vooral dat de groeperingen als Jabhat Al Nusra en ISIS, ontvoeren jongeren van mijn leeftijd...daarom was ik bang...ik ben naar hier gekomen... Ondertussen problemen voor u persoonlijk ontstaan in Syrië? Neen ik heb geen enkel probleem.(...) Was in 2011...het is met betogingen begonnen en daarna begonnen ze eigenlijk...ontstond een soort partij...ander leger; FSA, daarna andere groeperingen Jabhat Al Nusra etc, die begonnen allemaal met elkaar te vechten (...) Wie controleerde al Aba toen u het laatst in Syrië verbleef? Jabhat al Busra, ISIS en FSA”.* (gehoorverslag CGVS, p.11-12-16).

Voorts stelt de Raad vast dat UNHCR in de door verzoeker in het verzoekschrift uitvoerig geciteerde richtlijnen van 22 oktober 2013 in het bijzonder de aandacht vestigt op de situatie van inwoners van gebieden die bezet worden door opposanten van het Syrische regime, waarvan de aanvragen bijzondere aandacht behoeven. UNHCR wijst erop dat, hoewel bepaalde personen rechtstreeks geïdendeerd, aangevallen of op een andere manier worden onderworpen aan schade doordat hun politieke overtuiging of affiliatie gekend is, de conflictpartijen naar verluid een erg ruime interpretatie hanteren van wie zij beschouwen als geaffilieerd met de andere partij, inbegrepen op basis van familiale banden, religieuze of etnische achtergrond of de loutere aanwezigheid in een regio die wordt beschouwd als pro of anti-overheid. Om als individu te voldoen aan de vluchtelingencriteria is het volgens het standpunt van UNHCR niet vereist individueel geïdendeerd te worden in die mate dat men uitgezocht werd voor vervolging die reeds heeft plaatsgevonden of waarvoor men risico loopt, doch kunnen Syriërs en personen die hun gewone verblijfplaats hebben in Syrië een risico op vervolging lopen omwille van een toegeschreven politieke overtuiging, bepaald door wie de buurt of het dorp waar zij woonden controleert. UNHCR is voorts de mening toegedaan dat onder meer werkelijke of vermeende opposanten van de Syrische overheid, inbegrepen burgers die verblijven in stedelijke buurten, dorpen en steden die zich (vermeend) verzetten tegen de overheid, waarschijnlijk nood hebben aan internationale bescherming in de zin van het Verdrag van Genève.

Blijkens verzoekers verklaringen is hij afkomstig uit Al Bab, in de provincie Aleppo op een afstand van 42 kilometer van Aleppo stad, een gebied onder controle van de Syrische oppositie (gehoorverslag, p. 3 en 5). Dit wordt in de bestreden beslissing niet betwist. Zo uit de door verzoeker bijgebrachte informatie inderdaad blijkt dat het Syrische regime luchtaanvallen uitvoert op gebieden die onder controle staan van de oppositie en dat burgers hierbij vaak bewust rechtstreeks worden geïdendeerd, kan uit de informatie gevoegd aan het verzoekschrift – in zoverre deze al specifiek betrekking heeft op de situatie in verzoekers dorp Al Bab – niet blijken dat inwoners van Al Bab door het Syrische regime worden beschouwd als steun verlenend aan de oppositie en dat zij hiervoor worden bestraft. Uit deze informatie blijkt weliswaar dat eind 2013 luchtaanvallen werden uitgevoerd op Al Bab en dat hierbij ook burgerslachtoffers vielen, doch verzoeker bevestigt ter zitting uitdrukkelijk dat inwoners van Al Bab niet door de Syrische autoriteiten worden geïdendeerd maar het gevaar ligt in de onderlinge gevechten tussen de oppositiegroepen, dit in tegenstelling tot wat wordt betoogd in het verzoekschrift. *In casu* kan dan ook niet worden aangenomen dat verzoeker als burger van Al Bab door het Syrische regime een politieke overtuiging wordt toegeschreven die bepaald wordt door het loutere feit dat zijn dorp wordt gecontroleerd door de oppositie.

2.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

2.6. Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, *in casu* Syrië, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. De Raad is derhalve van oordeel dat verzoeker zijn land van herkomst ontvlucht is omwille van de algemene veiligheidssituatie en de ernstige mensenrechtenschendingen zoals blijkt uit de COI Focus “Syrië – Veiligheidsanalyse (update)” van 28 februari 2014 gevoegd aan de verweernota van 18 maart 2014 en dat hem dan ook terecht de subsidiaire bescherming werd toegekend.

2.7. De door verzoeker in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze appreciatie van zijn asielaanvraag kunnen ombuigen daar deze enkel zijn identiteit, nationaliteit en herkomst aantonen, gegevens welke niet ter discussie staan.

2.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat en door een medewerker van het BCHV, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

In zoverre verzoeker nog laat gelden dat het verbod van willekeur betekent dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de in aanmerking komende belangen op een juiste wijze dient af te wegen om zodoende te komen tot een weloverwogen besluit, wijst de Raad erop dat het de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen enkel toekomt na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze belangen jegens de belangen van het onthaalland resorteert derhalve niet onder deze zeer specifieke declaratieve bevoegdheid.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf mei tweeduizend veertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS